

گفتگو

شهید مزاری مرد مدیر، مدبر و توانا

مصاحبه با محمد نادر گوهری / از مجاهدین دوره مقاومت غرب کابل

مردم غرب کابل در گرفت، به عنوان معاون لوجستیک غوند ۸۵ ایفای وظیفه می‌کردم، جهت گرفتن امکانات برای جبهات جنگ، خدمت استاد شهید می‌رفتم و ایشان را از نزدیک ملاقات می‌کردم.

بنیاد اندیشه: دقیق شما در چه سال‌هایی به حیث معاون لوجستیک غوند ۸۵ ایفای وظیفه می‌کردید؟

🗨️ **نادر گوهری:** از سال ۱۳۷۲، تشکیلات دفاعی حزب وحدت ایجاد شده بود و تا ختم جنگ‌های غرب کابل

بنیاد اندیشه: از اولین آشنایی‌تان با شهید مزاری بگویید.

🗨️ **نادر گوهری:** از طریق رسانه‌ها نام شهید مزاری را شنیده بودم. در سال ۱۳۶۵ خورشیدی، هم‌زمان با تشکیل حزب وحدت اسلامی افغانستان در بامیان، که استاد شهید بابیه مزاری دبیرکل این حزب انتخاب شده بود، بیشتر با نام شهید مزاری آشنا شدم. با انتقال شورای مرکزی حزب وحدت در کابل به استقبال بابیه به میدان هوایی کابل رفتیم و از آن جا به مقر علوم اجتماعی منتقل شدیم، که بابیه را حضوراً ملاقات کردم. بعد از آن که جنگ‌ها علیه

ادامه یافت. در اوایل جنگ با شورای نظار، به عنوان معاون کشف حوزه سوم کابل ایفای وظیفه می‌کردم؛ ولی دولت وقت چندین حوزه، از جمله حوزه سوم را منحل و امکانات ما را قطع کرده بود که ما بعد از آن شامل اردو شدیم. درکل، بنا شده بود که در تمام هزارستان سه فرقه تشکیل شود که من به عنوان معاون لوجستیک غوند ۱۸۵ فرقه ۹۵ بودم. قوماندانی فرقه را ضابط اکبرقاسمی و قوماندانی غوند را ژنرال عبدالحسین به عهده داشت.

بنیاد اندیشه: با آمدن بابا به غرب کابل چه تفاوت در وضعیت مردم غرب کابل ایجاد شده بود؟

نادر گوهری: وضعیت صد درصد تغییر کرد. با توجه به محرومیت‌ها و سرکوب‌های تاریخی دوره عبدالرحمان، حواله انواع مالیات به نام‌های مختلف بر مردم، فشار، آزار و اذیت کوچی‌ها، اعتماد به نفس و روحیه مردم ما را به کلی از بین برده بودند و حضور مردم ما را کسی قبول نداشت؛ اما مردم با آمدن استاد شهید به یک باور و اعتماد به نفس بالایی دست یافتند. استاد شهید با کمال صداقت آمد و به مردم باور داد که ما هستیم. شهید مزاری مانند سیاستمداران امروز ما نبود که شعار بدهند؛ ولی عمل نکنند. او مرد عمل بود، هر چه را که می‌گفت، اجرا می‌کرد. مردم استاد شهید را قبل از حزب وحدت زیاد نمی‌شناختند؛ اما زمانی که ایشان آمد، کابل و در علوم اجتماعی مستقر شد و مردم با او دیدار کردند، در طی دو سخنرانی، خودش را به مردم معرفی کرد و از محرومیت‌های تاریخی برای مردم گفت و از مردم خواست که مبارزه کنند و خودشان را از محرومیت خارج کنند؛ چون مردم کابل درد دیده و اندکی هم باسواد بودند، زود مزاری را شناختند و او برای مردم ما محبوب شد. استاد شهید برای مردم این انگیزه را خلق کرد که شما می‌توانید از محرومیت بیرون شوید.

بنیاد اندیشه: چه ویژگی‌هایی در شهید مزاری وجود داشت که دوستان‌شان امید به او بسته بودند و دشمن از او هراس داشت؟

نادر گوهری: از برجستگی‌های استاد شهید این بود که یک مدیر مدیر و توانا بود. اوضاع را به خوبی مدیریت می‌کرد. از وابستگی‌های منطقه‌ای احزاب و زدوبندهای منطقه‌ای معلومات کافی داشت، نکات قوت و ضعف

احزاب درگیر را خوب می‌دانست. از همه مهم‌تر، شهید مزاری هدف را به گونه‌ای ترسیم کرده بود که مردم مشتاق شده بود که به آن برسند. از این‌رو، برای رسیدن به آن، هزینه پرداخت شد و مردم ما خون دادند و سرمایه مصرف کردند و به آزادی رسیدند. استاد شهید ارزش و اهمیت آزادی را برای مردم ما به خوبی معرفی کرده بود. از این‌رو، مردم می‌دانست که هزینه سنگین باید پرداخت کنند و شکست هم در کار باشد. استاد شهید با مدیریت قوی‌ای که داشت از اوضاع جنگ با خبر بود، لایه‌های همه احزاب را می‌دانست و با مدیریت قوی جنگ را اداره می‌کرد. استاد شهید دو سال و هشت ماه غرب کابل را به گونه‌ای مدیریت کرد که معادله سیاست را کاملاً تغییر داده بود.

بنیاد اندیشه: چرا مردم یک‌پارچه از مزاری حمایت می‌کردند؟

نادر گوهری: برای مردم ما آزادی و آگاهی بسیار ارزشمند و مهم بود، مردم ما ارزش و اهمیت آگاهی و آزادی را درک کرده بودند و شهید مزاری نیز روی آن بسیار تأکید می‌کرد. وقتی که این دو شعار، شعار اصلی شهید مزاری قرار گرفت، مردم غرب کابل از خون خویش مایه گذاشتند و از اقتصاد و اموال شخصی خویش حزب وحدت را حمایت کردند. مردم از مال شخصی‌شان گوسفند می‌گشتند و برای رزمندگان در سنگرها می‌بردند. در اواخر که اقتصاد مردم رو به وخامت گذاشته بود حتی نان را با پیاز برای مجاهدین غرب کابل می‌آوردند؛ اما هرگز انگیزه از این مردم سلب نشده بود.

بنیاد اندیشه: پیام‌تان برای پیروان بابا چیست؟

نادر گوهری: هر ملتی که به سرنوشت خویش حساس نباشد، مرده است؛ این حرف بابا پیام من است.

بنیاد اندیشه: چقدر نبود بابا را احساس می‌کنید؟

نادر گوهری: خیلی زیاد. جایی شهید مزاری پر نمی‌شود. اگر بعد از اجلاس بن شهید مزاری را می‌داشتیم، هیچگاهی به سرنوشت امروز گرفتار نمی‌شدیم. سهیم هزاره‌ها هشت وزیر در بن توافق شده بود؛ ولی امروز، ما، دو وزیر داریم. اگر مزاری می‌بود، این را قبول نمی‌کرد.